

Leder: And my heart beats so...

I den forrige leder benyttede vi her på 16:9 lejligheden til at juble over de nye muligheder, dvd-markedet tilbyder den mere end almindeligt interesserede filmbruger; og den vil faktisk ingen ende tage, jublen altså. For denne gang skal det handle om, den glædelige situation den ellers dårlig vante danske filminteresserede pludselig befinder sig i på tidsskriftsmarkedet. Her på redaktionen skelner vi selvfølgelig ikke mellem internet og de mere håndfaste og trykte magasiner, al den stund megen (det meste?) seriøs filmkritik efterhånden er at finde i cyberspace, og kigger man ud over hele det kuperede medielandskab, ja så er der altså som sagt al mulig grund til at glædes sig og fortsætte den jubelsang, vi indledte sidst med linjerne *I'm in heaven...*

Begynder vi denne korte guidede tour på internettet, kan man indledningsvis konkludere, at vi på 16:9 langt fra har været de første til at få øje på internettets potentialer, men at vi ikke desto mindre er temmelig enestående, når man kigger på form og indhold: de lange artikler og det akademisk-vinklede indhold. Og så alligevel for film- og medievidenskab på Københavns Universitet har faktisk skabt deres eget tidsskrift, [Timecodes](#), for mere tv-relaterede artikler. Her finder man grundige og velskrevne artikler om alt fra tv-homoer til tv-sport, og for de særligt filminteresserede bør vel nævnes temaet omkring de danske tv-stationers stedmoderlige behandling af filmkunsten.

På markedet for kortere artikler, nyheder og aktuelle anmeldelser finder man desuden på internettet udmærkede men mere traditionelle tiltag som [Cinemazone](#) og [Scope](#), der begge efterhånden har en del år på bagen.

Kigger man på de trykte blade, så er der igen anledning til at hæve armene. Senest har filmmagasinet *Mifune* set dagens lys med en form og et indhold, der lægger sig forholdsvist tæt op ad det hedengangne *Levende Billeder* og med det ganske ambitiøse udgangspunkt for øje, at det danske biografpublikum igen er sultne efter og parat til at betale for et seriøst filmmagasin. Faren for *Mifune* består vel først og fremmest i, at de deler stof og læsere med en række af de dagblade, der har opprioriteret filmstoffet de seneste par år, men herfra skal der under alle omstændigheder lyde et held og lykke. En mindre ambitiøs halvfætter er kulturmagasinet *Sentura*, der ligeledes, men mere sporadisk, diverterer med artikler om filmmediet i alle dets afskygninger

Ellers udgøres de trykte medier af det filmpædagogiske tidsskrift *Ekko*, der under Claus Christensens ledelse for alvor har etableret sig med sin egen specifikke vinkel på filmstoffet. Og det manglede da også bare, at Danmark har et seriøst tilbud til de mange undervisere på folkeskoler, gymnasier, på højskoler og mange andre steder, der inddrager filmen i deres undervisning. [Ekko's](#) hjemmeside er ligeledes et besøg værd. Her finder man udover bladets artikler en række af de anmeldelser af bøger og dvd-udgivelser, der ikke finder vej til bladet, og senest har man kunnet følge den opdaterede udvikling i debatten omkring DR's kvalitetstilbud eller mangel på samme til børn og unge. Ekko leverer faktisk netop lidt af det debatstof, man ofte må kigge langt efter i den danske filmverden.

Såvel *Ekko* som *Mifune* er ligesom DFI-udgivelserne *Kosmorama* og

FILM, støttet af netop DFI, og i det selskab skiller sidstnævnte sig ud ved at bringe en række nye skribenter på banen, skribenter, der forhåbentlig ligesom som os her på 16:9 vil være med til at diskutere og debattere film med nogle af tordenskjolds soldater fra dagbladene, *Ekko*, *FILM* og *Kosmorama*.

Og dermed er vi faktisk fremme ved det aktuelle nummer af 16:9. I denne sjette udgave skydes der nemlig i vores faste gæsteklumme *Prætera Censeo* lidt skarpere end sædvanligt. Målene er denne gang selveste Lars von og Jørgen Leth og ikke mindst dét danske filmmiljø, der alle, inklusiv 16:9, nærmest betragter de to herrer som hævet over al kritik. I sin klumme argumenterer Orin von Scrivello for, at de to herrers placering øverst i det danske filmhierarki bør tages op til kritisk overvejelse og opfordrer i samme åndedrag til at Peder Grøngaards skrift *Lars von trier: Myte og sandhed* læses af nogen af alle os, der faktisk mener, at von Trier er uomgængelig for den seriøse cineast. Lad denne opsang være startskuddet til en filmdebat her i landet, der ikke nøjes med at diskutere støtteordninger, vennetjenester og overflødige filmfestivaler, men som faktisk tager filmen alvorlig, som det den først og fremmest er: en udtryksform.

[Udskriv denne artikel](#)

[Gem/åben denne artikel som PDF \(? Kb\)](#)

[Gem/åben hele nummeret som PDF \(??? Kb\)](#)

|| [forrige side](#) | [næste side](#) ||

■ 16:9, april 2004, 2. årgang, nummer 6

3